

Самусенко К. Ю., викладач,
ВСП «Київський торговельно-
економічний фаховий коледж
Київського національного торговельно-
економічного університету»

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ: РОЛЬ У НАВЧАННІ ТА СПІЛКУВАННІ

На сучасному етапі розвитку інформаційно-комунікаційних технологій особливе місце посідають розроблені великими ІТ-корпораціями сервіси та служби мережі Internet, що отримали назву соціальних. Їх популярність зростає не тільки серед корпоративних клієнтів, а й серед молоді, яка отримує освітні послуги, що здійснюються вищими навчальними закладами [2].

Мережеві соціальні сервіси стали основним засобом спілкування, підтримки та розвитку соціальних контактів; спільного пошуку, зберігання, редагування та класифікації інформації; творчої діяльності мережевого характеру; виконання безлічі інших завдань. Така їх група, як соціальні мережі надає такі інструменти для здійснення вищенаведених функцій:

- групи (академічні, науково-дослідні, за інтересами);
- обмін файлами (лекції, завдання, програми);
- публікація матеріалів (відео, фото, посилання на зовнішні ресурси);
- обговорення, опитування, оповіщення, додатки (перекладач, калькулятор, стікери тощо) [1].

Онлайн-соціальних мереж, які нині користуються увагою широкого кола осіб, – безмежна кількість. Сучасна людина вже навіть не може уявити своє життя без залучення себе до певної соціальної мережі, яка сприяє не тільки проведенню вільного часу, спілкуючись з друзями, а й інтелектуальному збагаченню та розвитку власного бізнесу. Загалом соціальні мережі умовно можна поділити на три групи: мережі загальної тематики, спеціалізовані та ділові. У контексті такого розрізнення їх різновидів доцільно розглянути можливості використання соціальних мереж в неформальній освіті на рівні особистості, організації та держави. На рівні окремої особистості найбільше використовуються мережі загальної тематики та спеціалізовані [3].

Тому, організовуючи навчально-пізнавальну діяльність студентів на заняттях, можна використовувати соціальні мережі для вирішення таких завдань:

- організації колективної роботи студентів на занятті та за межами аудиторії, що сприяє співпраці, набуттю досвіду роботи в команді;

– розширення організації навчання студентів удома, оскільки соціальні мережі дозволяють використовувати навчальний контент, не обмежуючись часовими, географічними та віковими межами;

– забезпечення розвитку персоніфікованого навчального середовища студента, створення його портфоліо та навчального контенту дисципліни [2].

Необхідно зазначити, що впровадження в навчальний процес соціальних мереж надає можливість студентам своєчасно отримувати та надсилати будь-яку інформацію, пов'язану з процесом навчання, самореалізовуватися через спільну практичну та проєктну діяльність, брати участь у різноманітних проєктах та набувати знань у різних галузях [4]. Крім того, студенти розширюють коло свого спілкування, виходячи за межі країни, розвивають критичне мислення, самостійність і відповідальність, оскільки, працюючи в одній команді, вони не можуть підвести один одного.

Таким чином, переваги інтеграції соціальних мереж у навчальний процес такі:

– ці технології дозволяють створювати навчальне середовище, яке будується навколо студентів, і враховувати можливості і індивідуальні особливості кожного учасника навчального процесу;

– обмінюючись коментарями і публікуючи свої пости, студенти не тільки розвивають навички електронного дискурсу, а й створюють особливе віртуальне навчальне співтовариство, до якого входить і викладач;

– соціальна мережа розширює рамки традиційної навчальної аудиторії, кардинально змінюючи традиційну роль викладача;

– технологія соціальних сервісів сприяє організації автономної роботи студентів;

І хоча на сьогодні вже неможливо уявити навчальний процес без застосування гаджетів, та все одно визначальна роль у традиційному навчанні належить викладачеві. Спілкування викладача зі студентом складає основу передачі інформації, важливою особливістю якої є наявність оперативного зворотного зв'язку.

Список використаних джерел

1. Осадчий В. В. Соціальні Інтернет-мережі як засіб дистанційного навчання. Вісник післядипломної освіти: зб. наук. праць. Ун-т менедж. освіти НАПН України. Київ : «АТОПОЛ», 2012. С. 169.

2. Соціальні мережі як форма інтерактивного підходу до навчально-пізнавальної діяльності студента. URL: <https://phm.cuspu.edu.ua/nauka/konferentsii/>

3. Сучасні соціальні мережі як інструмент неформальної освіти. URL: <http://enpruir.npu.edu.ua/>

4. Ївженко Ю. В. Використання інформаційно-комунікативних технологій в освітньому процесі. *Інноваційні виховні технології у теорії і практиці сучасної освіти: зб. матер. наук.-практ. конф.* / за заг. ред. Т. Є. Федорченко, Ю. В. Ївженка. Київ, 2021. С. 61–65.